

mer Forslag frem om at forandre Systemet — særlig hvis Ministeren vil tage den Tanke op, som er fremsat i mit Forslag i Jernbanekommissionens Betænkning — vil jeg sætte megen Pris derpaa og selvfølgelig yde det al mulig Støtte.

Jeg skal saa vende mig til et Par Udtalelser af det ærede Medlem for Sorø Amts 1ste Valgkreds (Zahle). Han henvendte sig direkte til mig med et Spørgsmaal, om jeg ikke vidste Besked med en Kommission, som skulde være nedsat angaaende Forholdene i Grønland. Dertil kan jeg svare, at jeg kender ikke noget til en saadan Kommission.

Dernæst omtalte det ærede Medlem min Stilling overfor Ministeriet, navnlig efter mine Udtalelser paa mine Valgmøder i Sommer. Jeg skal da gøre det ærede Medlem opmærksom paa, at mine Udtalelser paa Vælgermøder, og hvor jeg ellers har haft Lejlighed til at træde offentlig op, falde nøjagtig i Traad med mine Udtalelser her den 18de Januar i Aar under den almindelige politiske Forhandling. Jeg udtalte den Gang, at jeg sluttede mig til Ministeriets Politik og vilde støtte den, men jeg udtalte ogsaa, at jeg slet ikke troede, der vilde komme Skel indenfor Venstre — det har jo ganske vist siden vist sig, at der kunde komme Skel —, før den Dag, da vi har til Forhandling det Forslag om Forsvarssagen, som vil fremkomme, efter at Forsvarskommissionen har afgivet sin Betænkning. Jeg udtalte ogsaa, at jeg havde den Tro, at selv da vilde jeg ogsaa kunne følge Ministeriet. Men min Stilling er den, at ingen Fraser og ingen Dogmer ville kunne rokke den Overbevisning hos mig, at det er nødvendigt for vort Lands Opretholdelse i Tidernes Løb, for vor Selvstændighed, at Københavns Befæstning kommer væk, og at ingen Militærorganisation kan tænkes paa Basis af denne. Derimod mener jeg, at vor militære Ordning paa en naturlig Maade maatte svøbe sig omkring vort Lands Neutralitet. Det har jeg udtalt her i Tinget den 18de Januar, og det har jeg udtalt paa alle Møder og vil blive ved med at udtale. Men jeg har tillige sagt, at hvis det, for at opnaa en hensigtsmæssig Ordning af vort Militærvæsen paa Basis af en Afskaffelse af Fæstningen, var nødvendigt at gaa med til højere militære Udgifter, kunde jeg ogsaa gaa med dertil, fordi for mig gælder det først og fremmest vort Lands Selvstændighed. Det var mine Udtalelser her den 18de Januar og i Sommer, og det vil fremdeles blive mine Udtalelser,

naar jeg faar Anledning dertil. Men samtidig havde jeg ogsaa udtalt, at jeg tror ogsaa til den Tid at kunne følge Ministeriet, og i alle Tilfælde er det min Overbevisning, at Befolkningens store Flertal vil slutte sig saa fast om Ministeriet, at jeg slet ikke frygter for, at det ikke skal faa Flertal paa Valgdagen til næste Aar.

Dernæst vil jeg gerne sige et Par Ord i Anledning af nogle Udtalelser fra det ærede Medlem for Thisted (N. Andersen). Det ærede Medlem udtalte, at Forsvarssagen var Højres vigtigste Sag, og at den stode de fast paa, den fordrede de gennemført, og paa den vilde de støtte Ministeriet, hvis det vilde gaa i deres Retning. Jeg vil sige til det ærede Medlem, at for hele det store Flertal af Befolkningen er Landets Selvstændighed det vigtigste, og til Opretholdelse deraf hører i det mindste to Ting, nemlig en fornuftig Udenrigspolitik og en Ordning af vore militære Sager, som støtter Muligheden af Opretholdelsen af vor Neutralitet. Vort Lands Selvstændighed kan kun eksistere gennem Tidernes Løb ved en Politik og en Militærordning, der gaa ud paa en fuldstændig Neutralitet i Tilfælde af Konflikter mellem Stormagterne. Altsaa en ubetinget Neutralitet. Det kan jo ikke nægtes, at naar der er Tale om disse Sager, udtaler Højre ogsaa, at de ville Neutralitet. Men det vide vi jo er med den Bagtanke, at det er Københavns Befæstning, der skal skaffes til Veje. Men vi vide ogsaa, at den Gang man provisorisk gennemførte Befæstningen — nu er det ikke længere saadan, men den Gang var det saa —, da rasledes der med Sabelen, og man lod os vide, at man vilde have Handfrihed, hvad jo vilde sige det samme, som at man vilde kunne slutte Alliancer. Men er man først ved at slutte Alliancer, er det ude med Danmarks Selvstændighed. Det er min Overbevisning, at det kan ingen Regering i Fremtiden inddrage sig paa. Højre hævder altid, at Forsvarssagen er det vigtigste. Nej, Selvstændigheden er det vigtigste, og for at gøre, hvad der kan gøres i den Retning, kan jeg forsikre det ærede Medlem for Thisted om, at der indenfor det danske Demokrati og Venstre er en varm og sikker Overbevisning om, at hvad der bør gøres, det skal gøres. Naar vi fordre en Nedgang i Militærudgifterne, er det, fordi vi tro, at en saadan kan gøres, men i det Øjeblik, hvor Sagen skal ordnes, og disse Udgifter endelig slaas fast, tror jeg ogsaa, det danske Demokrati vil være villigt til at yde de Midler,